Uvod u programiranje

- predavanja -

listopad 2020.

Kontrola toka programa

- 2. dio -

Selekcija

skretnica

Skretnica - switch

- U slučaju kada se kaskadna selekcija temelji na relacijskim izrazima u kojima se testira jednakost cjelobrojnih vrijednosti, prikladno je koristiti naredbu switch
  - to znači da je naredba switch primjenjiva samo u jednom od sljedećih slučajeva kaskadne selekcije:

```
if (ocj == 5) {
    printf("izvrstan");
} else if (ocj == 4) {
    printf("vrlo dobar");
} else if (ocj == 3) {
    printf("dobar");
} else if (ocj == 2) {
    printf("dovoljan");
} else if (ocj == 1) {
    printf("nedovoljan");
} else {
    printf("neispravna ocjena");
}
```

```
if (temp >= 37.0f && temp < 38.0f)
    printf("Temperatura je blago povisena");
else if (temp >= 38.0f && temp < 39.0f)
    printf("Temperatura je znacajno povisena");
else if (temp >= 39.0f)
    printf("Temperatura je opasno povisena");
```

Skretnica - switch

C program - sintaksa

```
switch (cjelobrojni_izraz) {
  case konstantni_cjelobrojni_izraz_1:
     naredbe_1
  case konstantni_cjelobrojni_izraz_2:
     naredbe_2
  case konstantni_cjelobrojni_izraz_n:
     naredbe_n
  default:
     naredbe_d
}
```

- cjelobrojni_izraz: izraz koji rezultira cjelobrojnom vrijednošću (cjelobrojne konstante, varijable, operatori)
- konstantni_cjelobrojni_izraz: cjelobrojni izraz koji ne sadrži varijable

Labela i označena naredba (labeled statement)

- Labela (oznaka naredbe, label) koristi se za označavanje naredbi. Time neke od naredbi za kontrolu toka programa dobivaju mogućnost izravno usmjeriti daljnje izvršavanje programa na tako označene naredbe (označena naredba, labeled statement). Npr. naredba switch može daljnje izvršavanje programa usmjeriti na naredbe označene jednim od dvaju* oblika labela:
  - case konstantni_cjelobrojni_izraz:
  - default:
- redoslijed labela u naredbi switch nije propisan (npr. labela default: se može navesti prva), ali poredak labela može utjecati na ukupno ponašanje naredbe
- navođenje labele default: je opcionalno

^{*} Kasnije će biti opisan još jedan oblik labele koji se koristi u kombinaciji s naredbom goto

Skretnica - switch - princip djelovanja

- izračuna se vrijednost cjelobrojnog izraza S (izraz u zagradama iza ključne riječi switch)
  - ako postoji labela L s vrijednošću jednakoj S, izvršavanje programa se nastavlja naredbom označenom labelom L (i ne prekida se nailaskom na sljedeću labelu!).
    - kolokvijalno: nastavlja se "propadanje niz labele"
  - inače (ako ne postoji takva labela L) izvršavanje programa se nastavlja naredbom označenom labelom default: (ako takva labela u naredbi postoji, inače naredba switch odmah završava)

 pokušajmo ispis naziva ocjena umjesto kaskadnom selekcijom riješiti pomoću naredbe switch

Primjer: neispravno rješenje

```
switch (ocj) {
case 5:
   printf("izvrstan");
case 4:
   printf("vrlo dobar");
case 3:
   printf("dobar");
case 2:
   printf("dovoljan");
case 1:
   printf("nedovoljan");
default:
   printf("neispravna ocjena");
}
```

- zašto je rješenje neispravno?
  - ako se u varijabli ocj nalazi vrijednost 3, ispisat će se dobardovoljannedovoljanneispravna ocjena
- Naredbu switch treba dopuniti tako da se njeno izvršavanje prekine nakon što se obave naredbe iza odgovarajuće labele
  - koristiti naredbu break

Primjer: ispravno rješenje

```
switch (ocj) {
case 5:
   printf("izvrstan");
   break;
case 4:
   printf("vrlo dobar");
   break;
case 3:
   printf("dobar");
   break;
case 2:
   printf("dovoljan");
   break;
case 1:
   printf("nedovoljan");
   break;
default:
   printf("neispravna ocjena");
   break;
```

- naredba break prekida daljnje izvršavanje naredbe u kojoj je navedena
  - (kasnije će se ta ista naredba koristiti i za prekidanje daljnjeg obavljanja petlje)
- posljednju naredbu break nije nužno napisati, ali se preporuča radi izbjegavanja kasnijih logičkih pogrešaka
- u ovom primjeru redoslijed navođenja labela nije važan

Namjerno izostavljanje naredbe break

- izostanak naredbe break je česta logička pogreška. Ipak, postoje slučajevi u kojima se željena funkcionalnost postiže upravo izostavljanjem naredbe break
  - primjer: ako ocj pripada skupu { 2, 3, 4, 5 } ispisati ispit polozen, ako je ocj jednaka 1 ispisati ispit nije polozen, inače ispisati neispravna ocjena
  - u ovom primjeru redoslijed labela jest važan. Što bi se dogodilo kad bi se labela case 4: preselila na posljednje mjesto?

```
switch (ocj) {
case 2: /*FALLTHROUGH*/
case 3: /*FALLTHROUGH*/
case 4: /*FALLTHROUGH*/
case 5:
   printf("ispit polozen");
   break;
case 1:
   printf("ispit nije polozen");
   break;
default:
   printf("neispravna ocjena");
   break;
```

Kaskadna selekcija ili skretnica?

- svaka naredba switch može se napisati u obliku kaskadne selekcije (obrnuto ne vrijedi)
- prethodni primjer može se riješiti i pomoću kaskadne selekcije:

```
if (ocj == 5 || ocj == 4 ||
    ocj == 3 || ocj == 2) {
    printf("ispit polozen");
} else if (ocj == 1) {
    printf("ispit nije polozen");
} else {
    printf("neispravna ocjena");
}
```

Kaskadna selekcija ili skretnica?

- zašto onda uopće postoji naredba switch?
  - program je razumljiviji jer je odmah vidljivo da se radi o selekciji koja se temelju na usporedbi pojedinačnih cjelobrojnih vrijednosti
  - izvršavanje naredbe switch je (najčešće) brže od izvršavanja ekvivalentne naredbe napisane u obliku kaskadne selekcije
    - u kaskadnoj selekciji logički izrazi se "kaskadno" evaluiraju, sve dok se ne dospije do logičkog izraza koji se evaluira kao istina
    - u naredbi switch obavlja se izravni skok (strojna instrukcija JUMP) na prvu naredbu iza odgovarajuće labele. Upravo je to razlog zašto izraz u labeli mora biti konstantni cjelobrojni izraz: na taj način prevodilac može unaprijed odrediti adresu strojne naredbe na koju treba izravno "skočiti" zavisno od vrijednosti izraza navedenog iza ključne riječi switch

Programske petlje

Programske petlje

- namijenjene su obavljanju određenog programskog odsječka (jedne ili više naredbi koje čine tijelo petlje) više puta
- U programskom jeziku C koriste se tri vrste petlji
  - programske petlje s ispitivanjem uvjeta na početku
    - ovisno o početnim uvjetima može se dogoditi da se tijelo petlje uopće neće izvršiti
  - programske petlje s ispitivanjem uvjeta na kraju
    - tijelo petlje će se izvršiti barem jednom
  - programske petlje s poznatim brojem ponavljanja
    - broj ponavljanja može se unaprijed izračunati i (u principu) ne ovisi o izvršavanju tijela petlje

Programska petlja

S ispitivanjem uvjeta na početku

Programske petlje - motivacija

- Programski zadatak
  - na zaslon ispisati prvih 20 prirodnih brojeva

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

```
#include <stdio.h>
int main(void) {
   printf("%d ", 1);
   printf("%d ", 2);
   printf("%d ", 3);
   printf("%d ", 4);
   printf("%d ", 19);
   printf("%d ", 20);
   return 0;
```

- mnogo puta se ponavlja (gotovo) isti posao, s time da je sav teret ponavljanja istog posla pao na programera
- s ovakvim rješenjem ne možemo biti zadovoljni - želimo da računalo veliki broj puta ponovi naredbe koje programer napiše samo jednom
- problem je što se u ovom rješenju ne ponavlja potpuno isti posao jer svaki put se ispisuje nova konstanta

Programske petlje - motivacija

 modificirati prethodni program. Umjesto konstante koristiti varijablu. Sada će se <u>isti</u> niz naredbi obavljati mnogo puta

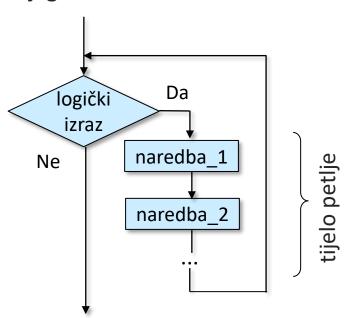
```
#include <stdio.h>
int main(void) {
   int broj = 1;
   printf("%d ", broj);
   broj = broj + 1;
   printf("%d ", broj);
   broj = broj + 1;
   printf("%d ", broj);
   broj = broj + 1;
   return 0;
```

- još nismo zadovoljni. I ovdje je programer ponavljao potpuno iste naredbe (dok god je vrijednost varijable broj bila manja ili jednaka 20)
- potrebna je kontrolna programska struktura pomoću koje će se računalu moći zadati ponavljanje istih naredbi. Nešto poput:

```
int broj = 1;
ponavljaj dok je broj ≤ 20
printf("%d ", broj);
broj = broj + 1;
```

Programska petlja s ispitivanjem uvjeta na početku

Dijagram toka

Pseudo-kod

```
dok je logički_izraz

| naredba_1
| naredba_2
| ...
```

Programska petlja s ispitivanjem uvjeta na početku

C program - sintaksa

```
while (logički_izraz)
naredba; <u>jedna</u> naredba!
```

Što ako tijelo petlje sadrži više od jedne naredbe? Rješenje: koristiti složenu naredbu.

C program - primjer

```
broj = 1;
while (broj <= 20) {
    printf("%d ", broj);
    broj = broj + 1;
}
...</pre>
```

- Programski zadatak
  - Učitati nenegativni cijeli broj. Nije potrebno provjeravati ispravnost unesenog broja. Ispisivati ostatke uzastopnog dijeljenja učitanog broja s 2, a postupak prekinuti kad se dijeljenjem dođe do 0
    - učitani broj može biti 0. Može se dogoditi da se neće ispisati niti jedan ostatak dijeljenja, odnosno da se tijelo petlje neće izvršiti niti jednom
  - Primjeri izvršavanja programa

```
Upisite nenegativan cijeli broj > 11↓
Upisali ste 11↓
Ostatak = 1↓
Ostatak = 0↓
Ostatak = 1↓
Upisite nenegativan cijeli broj > 0↓
Upisali ste 0↓
```

Rješenje

```
#include <stdio.h>
int main(void) {
   int broj, ostatak;
   printf("Upisite nenegativan cijeli broj > ");
   scanf("%d", &broj);
   printf("Upisali ste %d\n", broj);
   while (broj != 0) {
      ostatak = broj % 2;
      printf("Ostatak = %d\n", ostatak);
      broj = broj / 2;
   return 0;
```

- Programski zadatak
  - Učitavati i sumirati cijele brojeve dok se ne upiše cijeli broj 0. Ispisati sumu učitanih brojeva.

```
#include <stdio.h>
int main(void) {
   int broj, suma = 0;
   printf("Upisite broj > ");
   scanf("%d", &broj);
  while (broj != 0) {
      suma = suma + broj;
      printf("Upisite broj > ");
      scanf("%d", &broj);
   printf("Suma = %d\n", suma);
   return 0;
```

- broj treba učitati barem jednom, a zatim ponovo u svakom koraku petlje
- petlja s ispitivanjem uvjeta na početku nije naročito prikladna za rješavanje ovog zadatka.

 Ponavljanje dijela programskog koda može se izbjeći trikom kojim će se osigurati barem jedan ulazak u tijelo petlje

```
#include <stdio.h>
int main(void) {
   int broj = 1, suma = 0;
   while (broj != 0) {
      printf("Upisite broj > ");
      scanf("%d", &broj);
      suma = suma + broj;
   printf("Suma = %d\n", suma);
   return 0;
```

… ili korištenjem pomoćne varijable

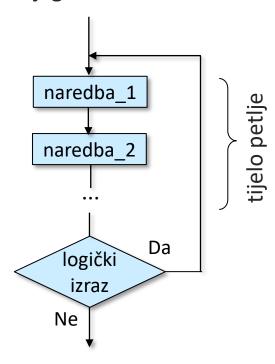
```
#include <stdio.h>
int main(void) {
   int broj, suma = 0, prviProlaz = 1;
   while (broj != 0 | prviProlaz == 1) {
      if (prviProlaz == 1) prviProlaz = 0;
      printf("Upisite broj > ");
      scanf("%d", &broj);
      suma = suma + broj;
   printf("Suma = %d\n", suma);
   return 0;
```

Programska petlja

S ispitivanjem uvjeta na kraju

Programska petlja s ispitivanjem uvjeta na kraju

Dijagram toka

Pseudo-kod

```
ponavljaj
| naredba_1
| naredba_2
| ...
| dok je logički_izraz
| ...
```

Programska petlja s ispitivanjem uvjeta na kraju

C program - sintaksa

```
do
naredba; <u>jedna</u> naredba!
while (logički_izraz);
```

Što ako tijelo petlje sadrži više od jedne naredbe? Rješenje: koristiti složenu naredbu.

C program - primjer

```
broj = 1;
do {
   printf("%d ", broj);
   broj = broj + 1;
} while (broj <= 20);
...</pre>
```

- Programski zadatak
  - Učitavati i sumirati cijele brojeve dok se ne upiše cijeli broj 0. Ispisati sumu učitanih brojeva.

```
#include <stdio.h>
int main(void) {
   int broj, suma = 0;
   do {
      printf("Upisite broj > ");
      scanf("%d", &broj);
      suma = suma + broj;
   } while (broj != 0);
   printf("Suma = %d\n", suma);
   return 0;
```

- Programski zadatak
  - Učitati pozitivni cijeli broj koji određuje gornju granicu sume brojeva (ne treba provjeravati ispravnost učitanog broja). Zatim učitavati i sumirati cijele brojeve sve dok njihova suma ne prekorači zadanu gornju granicu sume. Nakon toga ispisati dosegnutu sumu, broj učitanih brojeva i aritmetičku sredinu učitanih brojeva.
  - Primjer izvršavanja programa

```
Upisite gornju granicu > 11↓
2↓
4↓
1↓
8↓
15 4 3.750000↓
```

Rješenje

```
#include <stdio.h>
int main(void) {
   int brojac = 0, suma = 0, broj, gg;
   float as;
   printf("Upisite gornju granicu > ");
   scanf("%d", &gg);
   do {
      scanf("%d", &broj);
                                          tijelo petlje obavit će se barem jednom jer
      suma = suma + broj;
                                          se koristi petlja s ispitivanjem uvjeta
      brojac = brojac + 1;
                                          ponavljanja na kraju
   } while (suma <= gg);</pre>
   as = 1.f * suma / brojac;
                                            Množenje s 1.f potrebno radi realnog dijeljenja
   printf("%d %d %f\n", suma, brojac, as);
   return 0;
```

Rješenje

```
#include <stdio.h>
int main(void) {
   int brojac = 0, suma = 0, broj, gg;
   float as;
   printf("Upisite gornju granicu > ");
   scanf("%d", &gg);
   while (suma <= gg) {</pre>
      scanf("%d", &broj);
                                          tijelo petlje obavit će se barem jednom jer
      suma = suma + broj;
                                          je u ovom slučaju uvjet za obavljanje tijela
      brojac = brojac + 1;
                                          petlje na početku sigurno zadovoljen
   as = 1.f * suma / brojac;
                                            Množenje s 1.f potrebno radi realnog dijeljenja
   printf("%d %d %f\n", suma, brojac, as);
   return 0;
```

Programski zadatak

Učitavati cijele brojeve iz intervala [-100, 100]. Učitavanje brojeva prekinuti kada se učita broj izvan intervala [-100, 100]. Ispisati broj učitanih pozitivnih brojeva, broj učitanih negativnih brojeva i broj učitanih nula. U obzir uzeti samo brojeve iz intervala [-50, 50].

Rješenje

```
#include <stdio.h>
int main(void) {
   int broj;
   int brojPozitivnih = 0, brojNegativnih = 0, brojNula = 0;
   printf("Upisite brojeve > ");
  do {
      scanf("%d", &broj);
      if (broj >= -50 && broj <= 50) {
         if (broj == 0) brojNula = brojNula + 1;
         else if (broj > 0) brojPozitivnih = brojPozitivnih + 1;
         else brojNegativnih = brojNegativnih + 1;
   } while (broj >= -100 && broj <= 100);</pre>
   printf("Pozitivnih je %d, negativnih je %d, nula je %d\n"
         , brojPozitivnih, brojNegativnih, brojNula);
   return 0;
```

- Programski zadatak
  - S tipkovnice učitati 10 cijelih brojeva, odrediti i ispisati najveći broj.
  - Primjer izvršavanja programa

```
Upisite 10 cijelih brojeva >↓
3 -15 8 45 0 72 -99 72 0 11↓
Najveci broj je 72↓
```

Oblikovanje algoritma

- Kod traženja najveće (slično i kod traženja najmanje) vrijednosti u nekom nizu vrijednosti koristi se sljedeći algoritam:
  - prvu vrijednost proglasiti najvećom i pohraniti u pomoćnu varijablu koja predstavlja trenutačni maksimum
  - redom ispitivati jednu po jednu preostalu vrijednost i svaki puta kada se nađe vrijednost koja je veća od trenutačnog maksimuma, trenutačni maksimum ažurirati na tu vrijednost
  - nakon što se ispitaju sve vrijednosti, u pomoćnoj varijabli će se nalaziti najveća vrijednost
- Primjer: 3 -15 8 45 0 72 -99 72 0 11

broj	3	-15	8	45	0	72	-99	72	0	11
		-15>3?	8>3?	45>8?	0>45?	72>45?	-99>72?	72>72?	0>72?	11>72?
maks	3	3	8	45	45	72	72	72	72	72

Rješenje (1. varijanta)

```
#include <stdio.h>
#define UKUP BROJEVA 10
                                                           mora biti najmanje 1
int main(void) {
   int korak = 1, broj, maks;
   printf("Upisite %d cijelih brojeva >\n", UKUP_BROJEVA);
   scanf("%d", &broj);
                                                           prvi broj
   maks = broj;
   while (korak < UKUP_BROJEVA) {</pre>
                                                           preostali brojevi
      korak = korak + 1;
      scanf("%d", &broj);
      if (broj > maks)
         maks = broj;
   printf("Najveci broj je %d", maks);
   return 0;
```

Rješenje (2. varijanta)

```
#include <stdio.h>
#define UKUP BROJEVA 10
                                                               mora biti najmanje 1
int main(void) {
   int korak = 0, broj, maks;
   printf("Upisite %d cijelih brojeva >\n", UKUP_BROJEVA);
   do {
      korak = korak + 1;
      scanf("%d", &broj);
      if (korak == 1)
                                                               prvi broj
         maks = broj;
      else
                                                               preostali brojevi
         if (broj > maks)
            maks = broj;
   } while (korak < UKUP BROJEVA);</pre>
   printf("Najveci broj je %d", maks);
   return 0;
```

Programska petlja

S poznatim brojem ponavljanja

Programska petlja s poznatim brojem ponavljanja

C program - sintaksa

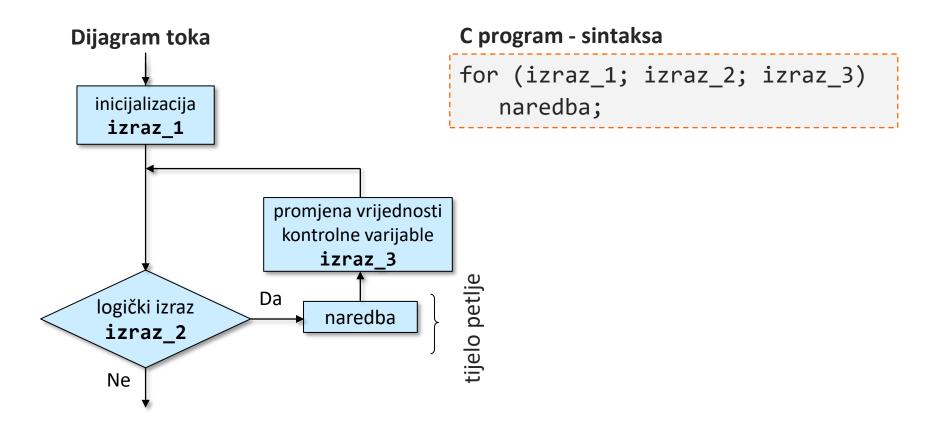
```
for (izraz_1; izraz_2; izraz_3)
naredba; <u>jedna</u> naredba!
```

Što ako tijelo petlje sadrži više od jedne naredbe? Rješenje: koristiti složenu naredbu.

C program - primjer Ispis neparnih brojeva iz intervala [1, 10]

```
int brojac;
for (brojac = 1; brojac <= 10; brojac = brojac + 2)
    printf("%d\n", brojac);
...</pre>
```

Programska petlja s poznatim brojem ponavljanja

Značenje izraza u zagradama

```
for (izraz_1; izraz_2; izraz_3)
   naredba;
```

- izraz_1 je izraz koji će se izvršiti samo jednom, prije ulaska u prvu iteraciju petlje. Najčešće se koristi za inicijalizaciju brojača.
- izraz_2 je logički izraz. Tijelo petlje se izvršava ako je izraz_2 zadovoljen (istinit). Ako nije, petlja se prekida (nastavlja se s prvom sljedećom naredbom iza petlje).
- izraz_3 se obavlja nakon svakog prolaska kroz tijelo petlje. Najčešće se koristi za povećavanje/smanjenje vrijednosti kontrolne varijable/brojača. Nakon obavljanja izraza izraz_3, ponovo se testira uvjet u izraz_2
- Svaki od izraza (izraz_1, izraz_2, izraz_3) se može izostaviti. Ako se izostavi izraz_2, smatra se da je rezultat izraza izraz_2 uvijek istina.

Programska petlja s poznatim brojem ponavljanja

- svaka petlja s poznatim brojem ponavljanja (for-petlja) može se realizirati petljom s ispitivanjem uvjeta na početku. Glavni razlozi za korištenje for-petlje su:
  - uputa ostalim programerima da se radi o petlji za koju se odmah na početku može izračunati koliko puta će se tijelo petlje izvršiti
  - mogućnost pisanja kompaktnijeg koda

```
for (izraz_1; izraz_2; izraz_3)
    naredba;

izraz_1;
while (izraz_2) {
    naredba;
    izraz_3;
}
```

41

Programski zadatak

- Učitati pozitivan cijeli broj n (nije potrebno provjeravati je li učitan ispravan broj). Zatim učitati n cijelih brojeva, izračunati i na zaslon ispisati njihovu aritmetičku sredinu
- Koja vrsta petlje je najprikladnija za rješavanje ovog zadatka?
- Primjer izvršavanja programa:

```
Koliko brojeva zelite ucitati? > 5↓
Upisite 1. broj > 3↓
Upisite 2. broj > -15↓
Upisite 3. broj > 8↓
Upisite 4. broj > 45↓
Upisite 5. broj > 7↓
Aritmeticka sredina je 9.600↓
```

Rješenje

```
#include <stdio.h>
int main(void) {
   int n, brojac, ucitani broj, suma = 0;
   float arit sred;
   printf("Koliko brojeva zelite ucitati? > ");
   scanf("%d", &n);
   for (brojac = 1; brojac <= n; brojac = brojac + 1) {</pre>
      printf("Upisite %d. broj > ", brojac);
      scanf("%d", &ucitani_broj);
      suma = suma + ucitani broj;
   arit sred = 1.f * suma / n;
                                                      radi realnog dijeljenja
   printf("Aritmeticka sredina je %.3f\n", arit sred);
   return 0;
```

Programski zadatak

- Učitati pozitivan cijeli broj n (nije potrebno provjeravati je li učitan ispravan broj). Zatim od većih prema manjim, ispisati sve prirodne brojeve djeljive sa 7, 13 ili 19, koji su manji od broja n.
- Koja je vrsta petlje najprikladnija za rješavanje ovog zadatka?
- Primjer izvršavanja programa:

```
Upisite broj n > 30↓
28↓
26↓
21↓
19↓
14↓
13↓
7↓
```

Rješenje

```
#include <stdio.h>
int main(void) {
   int i, n;
   printf("Upisite broj n > ");
   scanf("%d", &n);
   for (i = n - 1; i > 0; i = i - 1) {
                                                 u konkretnom slučaju oba para
      if ((i % 7 == 0) ||
                                                 vitičastih zagrada mogu se ispustiti
           (i % 13 == 0) ||
           (i \% 19 == 0)) {
         printf("%d\n", i);
   return 0;
```